

ΚΣΤ΄ Παύλεια : «Ιερατικόν Ήθος». Ημερίδα Ιερέων στην Παναγία Σουμελά στο όρος Βέρμιο

/ [Ιερές Μονές](#)

Στο πλαίσιο των ΚΣΤ΄ Παυλείων, την Παρασκευή 12 Ιουνίου το πρωί στην Ιερά Μονή της Παναγίας Σουμελά στο όρος Βέρμιο πραγματοποιήθηκε η ημερίδα Ιερέων με θέμα : «Ιερατικόν Ήθος».

Το πρωί τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βeroίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους κοιμηθέντας Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Βeroίας την τελευταία εικοσιπενταετία.

Στην συνέχεια ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Βeroίας και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνηματος Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας καλωσόρισε τους Ιερείς και κάλεσε τον Σεβασμιώτατο να κηρύξει την

έναρξη της ημερίδος, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Σωματείου Παναγία Σουμελά κ. Γεώργιος Τανιμανίδης.

Πρώτος εισηγητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το λειτουργικό ήθος του κληρικού».

Δεύτερος εισηγητής ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το ποιμαντικό ήθος του κληρικού».

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος ευχαρίστησε τους ομιλητές και τον Πρόεδρο του Σωματείου Παναγία Σουμελά κ. Γεώργιο Τανιμανίδη για την φιλοξενία και τους απένειμε τα αναμνηστικά των ΚΣΤ΄ Παυλείων.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ. Λειτουργία :

«Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυ-τόν οὐ διδάσκεις;»

Ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη δύο μεγάλων ἀσκητῶν της, τοῦ ὁσίου Ὄνου-φρίου καί τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Καί ἡ κοινή αὐτή μνήμη δύο ὁσίων τῶν ὁποίων τήν ἀσκητική ζωή καί τά

παλαίσματα θαύμασαν καί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας τό χρέος μας νά ἀγω-νιζόμεθα γιά νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χρι-στοῦ, τό ὁποῖο, ὅπως συνήθως λέμε, δέν εἶναι διαφορετικό γιά τούς λαϊκοὺς καί διαφορετικό γιά τούς μοναχοὺς, δέν εἶναι διαφο-ρε-τικό γιά τούς ἀσκητές καί δια-φο-ρε-τικό γιά τούς ἱερεῖς ἢ τούς Ἐπι-σκόπους. Εἶναι ἓνα. Εἶναι κοι-νό. Γιατί ἓνας εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖ-ος μᾶς τό ἀποκάλυψε μέ τό κή-ρυγ-μά του. Μία εἶναι κατὰ συ-νέ--πεια καί ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. Μία εἶναι καί ἡ αἰώνιος ζωή στήν ὁποία ὁδη-γεῖ, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅσους ἀγωνίζονται νά ἐναρμονί-σουν τή ζωή τους μέ τό Εὐαγγέλιο.

Συμβαίνει ὅμως πολλές φορές νά λησμονοῦμε αὐτή τήν ἀλήθεια καί νά δημιουργοῦμε στόν ἑαυτό μας τήν ψευδαίσθηση ὅτι μποροῦμε νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί μέ ἕναν ἄλλο τρόπο, κάνοντας ἐκ-πτώ-σεις ἢ προσπαθώντας νά προ-σαρμόσουμε τό Εὐαγγέλιο στά μέ-τρα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας μας.

Ἀλλά ἡ πρακτική αὐτή δέν ὁδή-γησε κανέναν πουθενά, γιατί ὅλοι ἔχουμε χρέος νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ζοῦμε τό Εὐαγγέλιο στήν ὁλό-τητά του, ἔχοντας πάντοτε κατὰ νοῦν καί τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας ὅτι «ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μή παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου».

Καί ἐάν κάθε πιστός, κάθε χρι-στιανός ἔχει χρέος νά γνωρίζει τό Εὐαγγέλιο καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ αὐτό, πολύ περισσότερο ἔχουμε χρέος ἐμεῖς, τούς ὁποίους μᾶς ἔθε-σε ἡ Ἐκκλησία «ποιμένας καί δι-δα-σκάλους πρὸς καταρτισμόν τῶν ἁγίων, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», νά ἐναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ τό Εὐαγγέλιο, νά εἶναι ἡ ζωή τό Εὐαγγέλιο στήν πρ-άξη, ὥστε νά γίνεται ἀφορμή ἡ ζωή μας νά ἀκολουθοῦν καί ἄλλοι ἄνθρωποι τόν ἴδιο δρόμο.

Αὐτή τήν εὐθύνη, νά ζοῦμε ἐφαρ-μόζοντας τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, μᾶς ὑπενθυμίζει καί ἡ ἐρώτηση πού ἀκούσαμε στό σημερινό ἀποστο-λι-κό ἀνάγνωσμα ἀπό τήν πρὸς Ρω-μαίους ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου. «Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτόν οὐ διδάσκεις;»

Ἐσύ πού διδάσκεις τόν ἄλλο, ρω-τᾷ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, δέν διδάσκεις τόν ἑαυτό σου; Ἐσύ πού λέγεις, δηλαδή, στόν ἄλλο ἄν-θρωπο τί λέει τό Εὐαγγέλιο καί τί πρέπει νά κάνει στή ζωή του, εἶναι δυνατόν νά μήν τό λέγεις καί στόν ἑαυτό σου;

Πόσο δίκαιο έχει ο απόστολος και πόσο συχνά συμβαίνει αυτό που λέγει. Είναι εύκολο να μιλούμε στους αδελφούς μας για τις εντολές του Θεού, αλλά είναι δύσκολο να τις εφαρμόζουμε. Είναι εύκολο να υποδεικνύουμε στους αδελφούς μας πώς πρέπει να ζούν, αλλά δύσκολο να κάνουμε και εμείς τό ίδιο.

Όμως μία τέτοια αδιαφορία για τις εντολές του Ευαγγελίου και του θελήματος του Θεού είναι ολέθρια για τη ζωή μας, διότι ο Χριστός προειδοποιεί ότι «ο γνούς και μή ποιήσας δαρήσεται πολ-λάς». Αυτός που γνωρίζει τις εντολές και δεν τις εφαρμόζει, αυτός θα τιμωρηθεί πολύ.

Η ανυπακοή όμως στις εντολές του Ευαγγελίου είναι ολέθρια όχι μόνο για τον ίδιο τον κήρυκα του θείου λόγου αλλά και για όσους ακούν μέν τον λόγο του, δεν βλέ-πουν όμως τη ζωή του να είναι σύμφωνη μέ αυτόν. Και αυτό γιατί δεν υπάρχει πιο εύγλωττη διδα-σκαλία από αυτή του παραδείγ-ματός μας, αλλά και δεν υπάρχει πιο εύκολη αποδόμηση μι-ας εντο-λής, όταν αυτός ο οποίος την δίδει ή, όπως στην περίπτωσή μας, τη μεταφέρει σέ άλλους, δεν την εφαρ-μόζει, δεν δίδει μέ τη συ-μπεριφορά του, μέ τη στάση του μέ τις επιλογές του τό απαιτούμενο παράδειγμα, τό οποίο περιμένουν και οι αδελφοί μας.

Γι' αυτό ας ελέγξουμε τόν έαυτό μας, ας ψάξουμε να βρούμε πόσο βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό Ευαγ-γέλιο, σύμφωνα μέ όσα διδά-σκου-με τούς ανθρώπους τούς όποιους μάς έμπιστεύθηκε ή Έκκλησία, και ας έχουμε πάντοτε υπόψη μας ότι ο Χριστός περιμένει από έμάς, που μάς έθεσε στην Έκκλησία του «ποι-μένας και διδασκάλους», να γινόμεθα υπόδειγμα τηρήσεως τών εντολών του, προκειμένου και να κερδίσουμε τη σωτηρία μας μέ τη χάρη του και να μήν κα-τακριθούμε, αλλά και οι αδελφοί μας να οδηγηθούν στον Χριστό και τη σωτηρία όχι μόνο μέ τόν λόγο μας αλλά και μέ τό παρά-δειγ-μα τής ζωής μας.